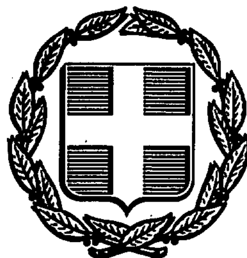

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 13 ΜΑΡΤΙΟΥ 1991	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 35

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΑΡΙΘ. 1936 (1)

Κύρωση Συμφωνίας για την τροποποίηση της μεταξύ Ελληνικής και Κυπριακής Δημοκρατίας Συμφωνίας Διεθνών Οδικών Μεταφορών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συμφωνία, που υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 16 Φεβρουαρίου 1990, για την τροποποίηση της μεταξύ Ελληνικής και Κυπριακής Δημοκρατίας Συμφωνίας Διεθνών Οδικών Μεταφορών, που υπογράφηκε στην Αθήνα την 1η Φεβρουαρίου 1978 και κυρώθηκε με το ν. 871/1979 (Α' 40), της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΔΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΓΡΑΦΤΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΤΗΝ 1η ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1978

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας, επιθυμώντας να διευκολύνουν τις διεθνείς οδικές μεταφορές μεταξύ των δύο χωρών και τις μεταφορές δια μέσου του εδάφους τους με βάση την αρχή της αμοιβαιότητας και του αμοιβαίου συμφέροντος, συμφώνησαν να τροποποιήσουν ως ακολούθως τη Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας για διεθνείς οδικές μεταφορές, που υπογράφτηκε την 1η Φεβρουαρίου 1978:

Άρθρο 1

1. Το άρθρο 5 της μεταξύ Ελληνικής και Κυπριακής Δημοκρατίας Συμφωνίας Διεθνών Οδικών Μεταφορών της 1ης Φεβρουαρίου 1978 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 5

1. Οι μεταφορείς κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους έχουν το δικαίωμα να πραγματοποιούν, χωρίς άδεια, μεταφορές εμπορευμάτων, μεταξύ των δύο χωρών και δια μέσου του εδάφους τους (TRANSIT), όπως ακριβώς ορίζεται στο άρθρο 1, περιπτ. (α) και (β) της υπόψη Συμφωνίας.

2. Οι μεταφορείς ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη έχουν το δικαίωμα να πραγματοποιούν μεταφορές εμπορευμάτων με δικά τους σχήματα από την επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους προς κάθε άλλη τρίτη χώρα και αντίστροφα, μόνο με ειδική άδεια, που χορηγείται από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος».

2. Το άρθρο 6 της υπόψη Συμφωνίας καταργείται.

Τα άρθρα 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 και 14 της Συμφωνίας αυτής αριθμούνται σε 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 και 13 αντίστοιχα.

Άρθρο 2

Η παρούσα Συμφωνία θα τεθεί σε ισχύ τριάντα μέρες μετά την ημερομηνία, που και τα δύο Μέρη θα έχουν γνωστοποιήσει αμοιβαία την ολοκλήρωση των αντίστοιχων διαδικασιών επικύρωσής της.

Υπογράφτηκε σε δύο πρωτότυπα, στην ελληνική, στη Λευκωσία την 16η Φεβρουαρίου 1990.

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας (υπογραφή)	Για την Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας (υπογραφή)

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρουμένης Συμφωνίας από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 2 αυτής.

Παραγγέλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 7 Μαρτίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ	**Ν. ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 11 Μαρτίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΣ ΑΡΙΘ. 1937 (2)

Κύρωση Σύμβασης για αρωγή σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος ή κατάστασης έκτακτης ραδιολογικής ανάγκης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος η Σύμβαση για αρωγή σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος ή κατάστασης έκτακτης ραδιολογικής ανάγκης που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 26 Σεπτεμβρίου 1986, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στη γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

CONVENTION SUR L'ASSISTANCE EN CAS D'ACCIDENT NUCLEAIRE OU DE SITUATION D'URGENCE RADIOLOGIQUE

LES ETATS PARTIES A LA PRESENTE CONVENTION,

SACHANT que des activités nucléaires sont menées dans un certain nombre d'Etats,

NOTANT que des mesures d'ensemble ont été et sont prises pour assurer un haut niveau de sûreté dans les activités nucléaires, en vue de prévenir les accidents nucléaires et de limiter le plus possible les conséquences de tout accident de cette nature qui pourrait se produire,

DESIREUX de renforcer encore la coopération internationale dans le développement et l'utilisation sûrs de l'énergie nucléaire,

CONVAINCUS de la nécessité d'instituer en cadre international qui facilitera la fourniture rapide d'une assistance en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique, afin d'en atténuer les conséquences,

NOTANT l'utilité des arrangements bilatéraux et multilatéraux sur l'assistance mutuelle dans ce domaine,

PRENANT NOTE des activités de l'Agence internationale de l'énergie atomique concernant l'élaboration de directives sur les arrangements relatifs à l'assistance mutuelle d'urgence en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique,

SONT CONVENUS de ce qui suit:

Article premier

Disposition générales

1. Les Etats Parties coopèrent entre eux et avec l'Agence internationale de l'énergie atomique (ci–après dénommée l'«Agence») conformément aux disposition de la présente Convention pour faciliter une assistance rapide dans le cas d'un accident nucléaire ou d'une situation d'urgence radiologique afin d'en limiter le plus possible les conséquences et de protéger la vie, les biens et l'environnement de effets des rejets radioactifs.

2. Pour faciliter cette coopération, les Etats Parties peuvent conclure des arrangements bilatéraux ou mulutatéraux ou, le cas échéant, une combinaison des deux, en vue de prévenir ou de limiter le plus possible les préjudices corporels et les dommages qui peuvent être causés par un accident nucléaire ou une situation d'urgence radiologique.

3. Les Etats Parties demandent à l'Ageane, agissant dans le cadre de son Statut, de faire de son mieux, conformément aux dispositions de la présente Convention, pour promouvoir, faciliter et appuyer la coopération entre les Etats Parties prévue dans la présenta Convention.

Article 2

Fourniture d'assistance

1. Si un Etat Partie a besoin d'une assistance le cas d'un accident nucléaire ou d'une situation d'urgence radiologique, que l'origine de cet accident ou de cette situation d'urgence se trouve ou non sur son territoire, sous sa juridiction ou sous son contrôle, il peut demander cette assistance à tout autre Etat Partie, directement ou par l'entremise de l'Agence, et à l'Agence ou, le cas échéant, à d'autres organisations internationales intergouvernementales (ci–après dénommées «organisations internationales»).

2. Un Etat Partie qui requiert une assistance indique la portée et la type de l'assistance requise et, lorsque cela est possible, communique à la partie qui fournit l'assistance les informations qui peuvent être nécessaires à cette partie pour déterminer dans quelle mesure elle est à même de répondre à la demande. Aù cas ou il n'est pas possible à l'Etat Partie qui requiert l'assistance d'indiquer la portée et le type de l'assistance requise, l'Etat Partie qui requiert l'assistance et la partie qui la fournit fixent, après s'être consultés, la portée et le type de l'assistance requise.

3. Chaque Etat Partie auquel une demade d'assistance de ce genre est adressée détermine rapidement et fait savoir à l'Etat Partie qui requiert l'assistance, directement ou par l'entremise de l'Agence, s'il est en mesure de fournir l'assistance requise, ainsi que la portée et les conditions de l'assistance qui pourait être fournie.

4. Les Etats Parties, dans les limites de leurs capacités, déterminent et notifient à l'Agence les experts, le matérial et les matériaux qui pourraient être mis á disposition pour la fourniture d'une assistance a d'autres Etats Parties en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique, ainsi que les conditions, notamment financières, auxquelles cette assistance pourrait être fournie.

5. Tout Etat Partie peut demander une assistance portant sur le traitement médical ou l'installation provisoire sur le territoire d'un autre Etat Partie de personnes affectées par un accident nuclénaire ou une situation d'urgence radiologique.

6. L'Agence répond, conformément à son Statut et aux dispositions de la présente Convention, à la demande d'assistance d'un Etat Partie qui requiert une assistance ou d'un Etat Membre dans le cas d'un accident nucleaire ou d'une situation d'urgence radiologique;

a) En mettant a sa disposition les ressources appropriées allouées à cette fin;

b) En transmettant rapidement la demande à d'autres Etats et organisations internationales qui, d'après les informations dont dispose l'Agence, peuvent posséder les ressources nécessaires;

c) Si l'Etat qui requiert l'assistance le lui demande, en coordonnant au niveau inernational l'assistance qui peut ainsi être disponible.

Article 3

Direction et contrôle de l'assistance

Sauf s'il en est convenu autrement:

a) La direction, le controle, la coordiuntion et la supervision d'ensemble de l'assistance incombent, sur son territoire, à l'Etat qui requiert l'assistance. La partie qui fournit l'assistance devrait, lorsque l'assistance néccessite du personel, désigner en consultation avec l'Etat qui requiert l'assistance la personna à laquelle devrait être confiée et qui devrait conserver la supervision opérationnelle directe du personnel et du matériel qu'elle à fournis. La personne désignée devrait exercer cette supervision en coopération avec les autorités appropriées de l'Etat qui requiert l'assistance,

b) L'Etat qui requiert l'assistance fournit, dans la limite de ses possibilités, les installations et les services locaux nécessaire à l'administration rationnelle et efficace de l'assistance. êl assure aussi la protection du personel, du matériel et des matériaux intrdoits sur son territoire, aux fins de l'assistance, par la partie qui fournit l'assistance ou pour son compte;

c) La propriété du matériel et des matériaux fournis par l'une ou l'autre partie durant les périodes d'assistance n'est pas modifiée, et leur restitution est garantie;

d) Un Etat Partie qui fournit une assistance en réponse à une demande faite en vertu du paragraphe 5 de l'article 2 coordonne cette assistance sur son territoire.

Article 4

Autorités compétentes et points de contact

1. Chaque Etat Partie indique à l'Agence et aux autres Etats Parties, directement ou par l'entremise de l'Agence, ses autorités competéntes et le point de contact habilité à faire et recevoir des demandes et á accepter de offres d'assistance. Ces points de contact et une cellute centrale á l'Agence sont accessibles en permanence.

2. Chaque Etat Partie communique rapidement à l'Agence toutes modifications qui seraient apportées aux informations visées au paragraphe 1.

3. L'Agence communique régulièrement et promptement aux Etats Parties, aux Etats Membres et aux organisations internationales pertinentes les informations visées aux paragraphes 1 et 2.

Article 5

Fonctions de l'Agence

Les Etats Parties, coformément au paragraphe 3 de l'aricle premier et sans préjudice d'autres dispositions de la présente Convention, demandent á l'Agence de:

a) Recueillir et diffuser aux Etats Parties et aux Etats Membres des informations concernant:

i) les experts, le matériel et les materiaux qui pourraient être mis à disposition dans les cas d'accidents nucleaires ou de situations d'urgence radiologique;

ii) les méthodes, les techniques et les résultats disponibles de travaux de recherche relatifs aux interventions lors d'accidents nucléaires ou de situations d'urgence radiologique;

b) Prêter son concours à un Etat Partie ou à un Etat Membre, sur demande, pour l'une quelconque des questions ci–après ou d'autres questions appropriées:

i) élaboration de plans d'urgence pour les cas d'accidents nucléaires et de situations d'urgence radiologique ainsi que de la législation appropriée;

ii) mise au point de programmes de formation appropriés pour le personnel appelé à intervenir dans les cas d'accidents nucléaires et de situations d'urgence radiologique;

iii) transmission des demandes d'assistance et d'informations pertinentes en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique;

iv) mise au point de programmes, de procédures et de normes appropriés de surveillance de la radioactivité;

v) exécution d' études pour déterminer la possibilité de mettre en place des systemes appropriés de surveillance de la radioactivité;

c) Mettre à la disposition d'un Etat Partie ou d'un Etat Membre qui requiert une assistance en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique des ressources appropriées allouées en vue d'effectuer une évaluation initiale de l'accident ou de la situation d'urgence;

d) Proposer ses bons offices aux Etats Parties et aux Etats Membres en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique;

e) Etablir et maintenir la liaison avec les organisations internationales pertinentes en vue d'obtenir et d'échanger les informations et les données perinentos, et fournir une liste de ces organisations aux Etats Parties, aux Etats Membres et, aux organisations précitées.

Article 6

Confidentialité et déclarations publiques

1. L'Etat qui requiert l'assistance et la partie qui fournit l'assistance préservent la confidentialité des informations confidentielles auxquelles l'un ou l'autre ont accés à l'occasion de l'assistance en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique. Ces informations sont utilisées exclusivement aux fins de l'assistance convenue.

2. La partie qui fournit l'assistance fait de son mieux pour se concerter avec l'Etat qui requiert l'assistance avant de rendre publiques des informations sur l'assistance fournie à l'occasion d'un accident nucléaire ou d'une situation d'urgence radiologique.

Article 7

Remboursement des frais

1. Une partie qui fournit une assistance peut offrir celle–ci gratuitement à l' Etat qui requiert l'assistance. Lorsqu'elle examine si elle doit offrir l'assistance sur une telle base, la partie qui fournit l'assistnace tient compte:

a) De la nature de l'accident nucléaire ou de la situation d' urgezence radiologique;

b) Du lieu d'origine de l'accident nucléaire ou de la situation d'urgeance radiologique;

c) Des besoins des pays en développement;

d) Des besoins particuliers des pays n'ayant pas d'installations nucléaires;

e) D'autres facteurs pertinents.

2. Lorsque l'assistance est fournie entièrment ou partiellement à titre remboursable, l'Etat qui requiart l'assistance rembource à la partie qui fournit l'assistance les frais encourus pour les services rendus par des personnes ou organisations agissant pour son compte, et tous les frais ayant trait a l'assistance dans la mesure ou ces frais ne sont pas payés directement par l'Etat qui requiert l'assistance. Sauf s'il en est convenu autrement, le remboursement est effectué rapidement apres que la partie qui fournit l'assistance en à fait la demande à l'Etat qui requiert l'assistance et, en ce qui concerne les frais autres que les frais locaux, peut être transféré librement.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, la partie qui fournit l'assistance peut, à tout moment, renoncer au remboursement ou en accepter l'ajournement, en tout ou en partie. Lorsqu'elles envisagent cette renonciation ou cet ajournement, les parties qui fournissent l'assistance tiennent dûment compte des besoins des pays en développement.

Article 8

Privilèges immunités et facilités

1. L'Etat qui requiert l'assistance accorde au personnel de la partie qui fournit l'assistance et au personnel agissant pour son compte les privilèges, immunités et facilités nécessaires pour assurer l'exercise de leurs foncrions d'assistance.

2. L'Etat qui requiert l'assistance accorde les privilèges et immunités ci–après au personnel de la partie qui fournit l'assistance ou au personnel agissant pour son compte qui a été dûment notifié à l' Etat qui requiert l'assistance et accepté par lui:

a) L'immunité d'arrestation, de détention et de juridiction, y compris la juridiction pénale, civile et administrative de l'Etat qui requiert l'assistance, pour les actes ou omissions dans l'exercice de ses fonctions;

b) L'exemption d'impôts, de droits ou d'autres taxes, à l'exception de ceux qui sont normalement compris dans le prix des marchandises ou acquittés pour des services rendus, en ce qui concerne l'accomplissement de ses fonctions d'assistance.

3. L'Etat qui requiert l'assistance:

a) Accorde à la partie qui fournit l'assistance l'exemption d'impôts, de droits ou d'autres taxes sur le matériel et les biens qui, aux fins de l'assistance, sont itnroduits sur le territoire de l'Etat qui requiert l'assistance, sont introduits sur le territoire de l'Etat qui requiert l'assistance par la partie qui fournit l'assistance;

b) Accorde l'immunité de saisie, de saisie–arrêt ou de réquisition de ce material et de ces biens.

4. L'Etat qui requiert l'assistance garantit la réexpédition de ce matériel et de ces biens. A la demande de la partie qui fournit l'assistance, l'Etat qui requiert l'assistance prend, dans la mesure de ses moyens, des dispositions en vue de la décontamination nécessaire du matériel réutilisable ayant servi à l'assistance, avant sa réexpedition.

5. L'Etat qui requiert l'assistance facilite l'entrée et le séjour sur son territoire national, ainsi que la sortie de son territoire national, au personnel qui à fait l'object de la notification visée du paragraphe 2, ainsi qu'au matériel et aux biens nécessaires pour l'assistance.

6. Aucune disposition du présent article n'oblige l'Etat qui requiert l'assistance à accorder à ses ressortissants ou à ses résidents les privilèges et immunités prévus dans les paragraphes précédents.

7. Sans préjudice des prinilèges et immunités, tous les bénéficiaires de ces privilèges et immunités aux termes du présent article sont tenus de respecter les lois et règlements de l'Etat qui requiert l'assistance. êls sont aussi tenus de ne pas s'immiscer dans les affaires interieures de l'Etat qui requiert l'assistance.

8. Aucune disposition du présent article ne porte atteinte aux droits et obligations relatifs aux privilèges et immunités accordés en vertu d'autres accords internationaux ou des règles du droit international coutumier.

9. Lorsqu'il signe la présente Convention, la ratifie, l'accepte, l'approuve ou y adhère, un Etat peut déclarer qu'il ne se considère pas comme lié, en tout ou en partie par les paragraphes 2 et 3.

10. Un Etat Partie qui à fait une déclaration conformément au paragraphe 9 peut la retiret à tout moment par une notification adressée au dépositaire.

Article 9

Transit du personnel, du matériel et des biens

Chaque Etat Partie, à la demande de l'Etat qui requiert l'assistance ou de la partie qui fournit l'assistance, s'efforce de faciliter le transit sur son territoire, à destination et en provenance de l'Etat qui requiert l'assistance, du personnel ayant dûment fait l'objet d'une notification, ainsi que du matériel et de biens utilisés pour l'assistance.

Article 10

Actions judiciaires et réparations

1. Les Etats Parties coopèrent étroitement pour faciliter le règlement des poursuites et actions judiciaires engagées en vertu du présent article.

2. Sauf s'il en est convenu autrement, pour tout décès ou blessure de personnes physiques, dommage à des biens ou perte de biens ou dommage à l'environnement causé sur son territoire ou dans une autre zone placée sous sà juridiction ou sous son contrôle à l'occasion de la fourniture de l'assistance requise, en Etat Partie qui requiert une assistance:

a) N'engage aucune poursuite judiciaire contre la partie qui fournit l'assistance ou contre des personnes physiques ou morales egissant pour son compte;

b) Assume la charge des poursuites et actions judiciaires engagées par des tiers contre la partie qui fournit l'assistance ou contre des personnes physiques ou morales agissant pour son compte;

c) Décharge la partie qui fournit l'assistance ou les personnes physiques ou morales agissant pour son compte en ce qui concerne les poursuites et actions judiciaires mentionnees à l'alinéa b);

d) Verse une réparation à la partie qui fournit l'assistance ou aux personnes physiques ou morales agissant pour son compte en cas:

i) de décès ou blessure de membres du personnel de la partie qui fournit l'assistance, ou de personnes physiques agissant pour son compte;

ii) de perte de matériel ou de matériaux durables utilisés pour fournir l'assistane, ou de dommage à ceux–ci;

sauf en cas de faute intentionnelle de ceux qui ont causé le décès, la blessure, la perte ou le dommage.

3. Le présent article n'empêche pas le versement de réparations ou d'indemnités prévues par les accords internationaux ou les lois nationales de tout Etat qui seraient applicables. 4. Aucune disposition du présent article n' oblige l' Etat qui requiert l' assistance à appliquer le paragraphe 2, en tout ou en partie, à ses ressortissants ou à ses résidents.

5. Lorsqu' il signe la présente Convention, la ratifie, l' accepte, l' approuve ou y adhère, un Etat peut déclarer:

a) Qu' il ne se considère pas comme lié, on tout ou en partie, par le paragraphe 2;

b) Qu' il n' appliquera pas le paragraphe 2, en tout ou en partie, en cas de négligence grave de ceux qui ont causé le dédès, la blessure, la perte ou le dommage.

6. Un Etat Partie qui a fait une déclaration conformément au paragraphe 5 peut la retirer à tout moment par une notification adressée au dépositaire.

Article 11

Cessation de l'assistance

L'Etat qui requiert l'assistance ou la partie qui fournit l'assistance peut, à tout moment, après avoir procédé aux consultations appropriées et par notification écrite, demander qu'il soit mis fin à l'assistance reçue ou fournie en vertu de la présente Convention. Cette demande une fois faite, les parties concernées se consultent pour prendre des dispositions en vue d'une cessation appropriée de l'assistance.

Article 12

Rapports avec d'autres accords internationaux

La présente Convention n'affecte pas les droits et obligations réciproques des Etats Parties en vertu d'accords internationaux existants relatifs aux questions couvertes par la présente Convention, ou en vertu d'accords internationaux futurés conclus conformément à l'objet et au but de la présente Convention.

Article 13

Règlement des différends

1. En cas de différend entre des Etats Parties ou entre un Etat Partie et l'Agence concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention, les parties au différend se consultant en vue de le régler par voie de négociation ou par tout autre moyen pacifique de règlement des différends qui est acceptable auxdites parties.

2. Si un différend de cette nature entre des Etats Parties ne peut être réglé dans un délsi d'un an suivant la demande de consultation prévue au paragraphe 1, il est, à la demande de toute partie à ce différend, soumis à arbitrage ou renvoye à la Cour internationale de Justice pour décision. Si, dans les six mois qui suivent la date de la demande d'arbitrage, les parties au différend ne parviennent pas à se mettre d'accord sur l'organisation de l'arbitrage, une partie peut demander au Président de la Cour internationale de justice ou au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies de désigner un ou plusieurs arbitres. En cas de conflit entre les demandes des parties au différend, la demande adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies prévaut.

3. Lorsqu'il la signe présente Convention, la ratifle, l'accepte, l'approuve ou y adhère, un Etat peut déclarer qu'il ne se considère pas comme lié par l'une ou l'autre ou les deux procédures de règlement des différands prévues au paragraphe 2. Les autres Etats Parties ne sont pas liés par une procédure de règlement des différends prévue au paragraphe 2 a l'égard d'un Etat Partie pour lequel une telle déclaration est en vigueur.

4. Un Etat Partie qui à fait une déclaration conformément aux dispositions du paragraphe 3 peut la retirer à tout moment par une notification adresséee au dépositaire.

Article 14

Entrée en vigueur

1. La présente Convention est ouverte à la signature de tous les Etats et de la Namibie, répresentée par le Conseil des Nations Unies pour la Namibie, au Siège de l'Agence internationale de l'energie atomique, à Vienne, et au Siège de l'Organisation des Nations Unies, à New York, à partir du 26 Septembre 1986 et du 6 Octobre 1986, respectivement, et jusqu'à on entrée en vigueur ou pendant une période de douze mois, si celle–ci est plus longue.

2. Un Etat et la Namibie, représentée par le Conseil des Nations Unies pour le Namibie, peuvent exprimer leur consentoment à être liés par la présente Convention, par signature ou par dépôt d'un instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation après signature subordonee à ratification, acceptation ou approbation, ou par dépôt d'un instrument d'adhésion. Les instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion sont deposés auprès du depositaire.

3. La presénte Convention entre en viguer trente jours après que trois Etats ont exprimé leur consentement à être liés.

4. Pour chaque Etat exprimant son consentement à être lié par la presénte Convention après son entrée en vigueur, la présente Convention entre en vigueur pour cet Etat trente jours après la date à laquelle le consentement à été exprimé.

5. a) La présente Convention est ouverte, conformément aux dispositions du présent article, à l'adhésion des organisations internationales et des organisations d'intégration régionale constituées par des Etats souverains, qui sont habilitées à négocier, conclure et appliquer des accords internationaux relatifs aux questions couvertes par la présente Convention.

b) Pour les questions qui relèvent de leur compétence, ces organisations, agissant pour leur propre compte, exercent les droits et remplissent les obligations que la présente Convention attribue aux Etat Parties.

c) Lorsqu' elle dépose son instrument d' adhésion, une telle organisation communique au dépositaire une déclaration indiquat t' étendue de sa compétence pour ce qui est des questions couvertes par la présente Convention.

d) Une telle organisation ne dispose d' aucune voix s' ajoutant à celles de ses Etats Membres.

Article 15

Application provisoire

Un Etat peut, lors de la signature ou à une date ultérieure précédant l'entrée en vigueur de la présente Convention pour lui, déclare qu'il appliquera la présente Convention à titre provisoire.

Article 16

Amendements

1. Un Etat Partie peut proposer des amendements à la présente Convention. L'amendement proposé est soumis au dépositaire, qui le communique immédiatement à tous les autres Etats Parties.

2. Si la majorité des Etats Parties demands au dépositaire de réunir une conference pour étudier les amendements proposés, le dépositaire invite tous les Etats Parties à assister à cette conférence, qui s'ouvrira trende jours au moins après l'envoi des invitations. Tout amendement adopté à la conférence par une majorité des deux tiers des tous les Etats Parties est consigné dans un protocole, qui est ouvert à Vienne et à New York à la signature de tous les Etats Parties.

3. Le protocole entre en vigueur trente jours après que trois Etats ont exprimé leur consentement à être liés. Pour chaque Etat exprimant son consentement à être lié par le protocole après son entrée en vigueur, le protocole entre en viguer pour cet Etat trente jours après la date à laquelle le consentement à été exprimé.

Article 17

Dénonciation

1. Un Etat Partie peut dénoncer la présente Convention par notification écrite adressée au dépositaire.

2. La dénonciation prend effet un an après la date à laquelle le dépositaire reçoit la notification.

Article 18

Dépositaire

1. Le Directeur général de l'Agence est le dépositaire de la présente Convention.

2. Le Directeur général de l'Agence notifie rapidement aux Etats Parties et à tous les autres Etats:

a) Chaque signature de la présente Convention ou de tout protocole d' amendement;

b) Chaque, dépôt d'instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion relatif à la présente Convention ou à tout protocole d'amendement;

c) Toute déclaration ou tout retrait de déclaration faits conformément aux articles 8, 10, et 13;

d) Toute déclaration d'application provisoire de la présente Convention faite conformément à l'article 15;

e) L'entrée en vigueur de la présente Convention et de tout amendement qui lui est apporté;

f) Toute dénonciation faite conformément à l'article 17.

Article 19

Textes authentiques et copies certifiées

L'original de la présente Convention, dont les versions anglaise, arabe, chinoise, espagnole, française et russe font également foi, sera déposé auprès du Directeur général de l'Agence internagionale de l'énergie atomique qui en fera parvenir des copies certifiées aux Etats Parties et à tous les autres Etats.

EN FOI DE QUOI les soussignés, dûment habilités, ont signé la présente Convention, ouverte à la signature conformément aux dispositions du paragraphe 1 de l'article 14.

ADOPTEE par la Conférence generale de l'Agence internationale de l'énergie atomique réunie en session extraordinaire à Vienne le vingt-six septembre mil neuf cent quatre-vingt-six.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΥΡΗΝΙΚΟΥ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ Ή ΡΑΔΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

(Υιοθετηθείσα την 26η Σεπτέμβρη στην 8η πλήρη συνεδρίαση)

Τα Κράτη μέρη της παρούσας Σύμβασης,

Γνωρίζοντας ότι διεξάγονται σε αρκετά Κράτη πυρηνικές δραστηριότητες,

Σημειώνοντας ότι ευρείας έκτασης μέτρα ελήφθησαν και λαμβάνονται για να εξασφαλισθεί υψηλό επίπεδο ασφάλειας στις πυρηνικές δραστηριότητες, με σκοπό να προληφθούν τα πυρηνικά ατυχήματα και να περιορισθούν όσο είναι δυνατόν οι επιπτώσεις κάθε ατυχήματος αυτής της φύσεως που θα μπορούσε να συμβεί,

Επιθυμώντας να ενισχυθεί περισσότερο η διεθνής συνεργασία για την ανάπτυξη και τη χρησιμοποίηση της πυρηνικής ενέργειας με τρόπο ασφαλή,

Πεπεισμένα για την αναγκαιότητα της σύστασης ενός διεθνούς πλαισίου που θα διευκολύνει την ταχεία παροχή βοήθειας σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος ή ραδιολογικής κατάστασης έκτακτης ανάγκης, ώστε να αμβλυνθούν οι επιπτώσεις τους,

Επισημαίνοντας τη χρησιμότητα των διμερών και πολυμερών διακανονισμών για την αμοιβαία βοήθεια στο χώρο αυτόν,

Λαμβάνοντας υπόψη τις δραστηριότητες του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας που αφορούν στην επεξεργασία κατευθυντηρίων οδηγιών επί των διακανονισμών των σχετικών με την αμοιβαία έκτακτη βοήθεια σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος ή ραδιολογικής κατάστασης έκτακτης ανάγκης,

Αποφάσισαν τα ακόλουθα:

Άρθρο πρώτο

Γενικές διατάξεις

1. Τα Κράτη Μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους και με το Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας (που θα ονομάζεται πιο κάτω «Οργανισμός») σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης για να διευκολυνθεί μια ταχεία βοήθεια στην περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος ή μιας ραδιολογικής κατάστασης έκτακτης ανάγκης ώστε να περιορισθούν όσο περισσότερο είναι δυνατόν οι επιπτώσεις τους και να προστατευθεί η ζωή, τα υπάρχοντα και το περιβάλλον από τις συνέπειες των ραδιενεργών απορριμάτων.

2. Για να διευκολύνουν τη συνεργασία αυτή, τα Κράτη Μέρη μπορούν να συνάψουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή, δοθείσης περιπτώσεως, ένα συνδυασμό των δύο, με σκοπό να εμποδίσουν ή να μειώσουν όσο είναι δυνατόν τις σωματικές βλάβες και τις ζημιές που μπορούν να προκληθούν από ένα πυρηνικό ατύχημα ή μια ραδιολογική κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

3. Τα Κράτη Μέρη ζητούν από τον Οργανισμό, ενεργώντας μέσα στο πλαίσιο του Καταστατικού του, να καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, για να προωθήσει, διευκολύνει και υποστηρίξει τη συνεργασία μεταξύ των Κρατών Μερών που προβλέπεται στην παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 2

Παροχή βοήθειας

1. Εάν ένα Κράτος Μέρος χρειάζεται βοήθεια στην περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος ή μιας ραδιολογικής κατάστασης έκτακτης ανάγκης, που η αιτία αυτού του ατυχήματος ή αυτής της έκτακτης κατάστασης βρίσκεται ή όχι στο έδαφός του, στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων του ή υπό τον έλεγχό του, μπορεί να ζητήσει αυτή τη βοήθεια από κάθε άλλο Κράτος Μέρος, ευθέως ή μέσω του Οργανισμού και από τον Οργανισμό ή, δοθείσης περιπτώσεως, από άλλες διακυβερνητικές διεθνείς οργανώσεις που πιο κάτω θα αναφέρονται ως «διεθνείς οργανώσεις».

2. Ένα Κράτος Μέρος που ζητά βοήθεια υποδεικνύει την έκταση και τον τύπο της ζητουμένης βοηθείας και, όταν αυτό είναι δυνατόν, διαβιβάζει στο μέρος που παρέχει τη βοήθεια τις πληροφορίες που μπορεί να είναι απαραίτητες στο μέρος αυτό για να προσδιορίσει σε ποιό βαθμό είναι σε θέση να ανταποκριθεί στην αίτηση. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατόν στο Κράτος Μέρος που ζητά τη βοήθεια να υποδείξει την έκταση και τον τύπο της αιτούμενης βοήθειας, το Κράτος Μέρος που ζητά τη βοήθεια και το μέρος που την παρέχει ορίζουν, αφού συσκεφθούν, την έκταση και τον τύπο της αναγκαίας βοήθειας.

3. Κάθε Κράτος Μέρος στο οποίο έχει απευθυνθεί μια παρόμοια αίτηση βοήθειας προσδιορίζει τάχιστα και γνωστοποιεί στο Κράτος Μέρος που ζητά τη βοήθεια, απευθείας ή μέσω του Οργανισμού, εάν είναι σε θέση να παράσχει τη ζητούμενη βοήθεια, καθώς και την έκταση και τους όρους της βοήθειας που θα μπορούσε να παρασχεθεί.

4. Τα Κράτη Μέρη, μέσα στα όρια των δυνατοτήτων τους, προσδιορίζουν και κοινοποιούν στον Οργανισμό τους πραγματογνώμονες, τον εξοπλισμό και τα υλικά που θα μπορούσαν να διατεθούν για την παροχή

μιας βοήθειας σε άλλα Κράτη Μέρη σε περίπτωση ατυχήματος πυρηνικού ή ραδιολογικής κατάστασης έκτακτης ανάγκης, καθώς και τους όρους, ιδιαίτερα τους οικονομικούς, με τους οποίους αυτή η βοήθεια θα μπορούσε να παρασχεθεί.

5. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να ζητήσει βοήθεια σχετική με την ιατρική θεραπεία ή την εγκατάσταση προσωρινά στο έδαφος ενός άλλου Κράτους Μέρους ανθρώπων που έχουν πληγεί από ένα πυρηνικό ατύχημα ή μια ραδιολογική κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

6. Ο Οργανισμός ανταποκρίνεται, σύμφωνα με το Καταστατικό του και τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, στην αίτηση βοήθειας ενός Κράτους Μέρους που ζητά βοήθεια ή ενός Κράτους Μέλους στην περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος ή ραδιολογικής κατάστασης έκτακτης ανάγκης:

α) Θέτοντας στη διάθεσή του τα ανάλογα μέσα που έχουν εγκριθεί για το σκοπό αυτόν,

β) Διαβιβάζοντας τάχιστα την αίτηση σε άλλα Κράτη και διεθνείς οργανισμούς που, σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτει ο Οργανισμός, μπορεί να διαθέτουν τα απαραίτητα μέσα,

γ) Εάν το Κράτος που ζητά τη βοήθεια το αιτηθεί, συντονίζοντας σε διεθνές επίπεδο τη βοήθεια που μπορεί να είναι έτσι διαθέσιμη.

Άρθρο 3

Διεύθυνση και έλεγχος της βοήθειας

Εκτός εάν έχει συμφωνηθεί αλλιώς:

α) Η διεύθυνση, ο έλεγχος, ο συντονισμός και η συνολική επίβλεψη της βοήθειας ανήκουν, επί του εδάφους του, στο Κράτος που ζητά τη βοήθεια. Το μέρος που παρέχει τη βοήθεια θα πρέπει, όταν η βοήθεια απαιτεί προσωπικό, να υποδείξει σε συνεννόηση με το Κράτος που ζητά τη βοήθεια το πρόσωπο στο οποίο θα πρέπει να ανατεθεί και που θα πρέπει να διατηρήσει την άμεση επιχειρησιακή επίβλεψη του προσωπικού και του εξοπλισμού που έχει παράσχει. Το υποδειχθέν πρόσωπο θα πρέπει να ασκήσει αυτήν την επίβλεψη σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές του Κράτους που ζητά τη βοήθεια,

β) Το Κράτος που ζητά τη βοήθεια παρέχει, μέσα στο όριο των δυνατοτήτων του, τις εγκαταστάσεις και τοπικές υπηρεσίες που είναι απαραίτητες στην ορθολογιστική και αποτελεσματική διαχείριση της βοήθειας. Επίσης διασφαλίζει την προστασία του προσωπικού, του εξοπλισμού και των υλικών που εισήχθησαν στο έδαφός του, με σκοπό τη βοήθεια, από το μέρος που παρέχει τη βοήθεια ή για λογαριασμό του,

γ) Η κυριότητα του εξοπλισμού και των υλικών που παρασχέθηκαν από το ένα ή από το άλλο μέρος κατά τις περιόδους της βοήθειας δεν τροποποιείται και η επιστροφή τους είναι εγγυημένη,

δ) Ένα Κράτος Μέρος που παρέχει μια βοήθεια σε απάντηση αιτήσεως που έγινε σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 2 συντονίζει αυτή τη βοήθεια επί του εδάφους του.

Άρθρο 4

Αρμόδιες Αρχές και σημεία επαφής

1. Κάθε Κράτος Μέρος υποδεικνύει στον Οργανισμό και στα άλλα Κράτη Μέρη, ευθέως ή μέσω του Οργανισμού, τις αρμόδιες Αρχές του και το σημείο επαφής που είναι αρμόδιο να χάνει και να παραλαμβάνει αιτήσεις και να αποδέχεται προσφορές βοήθειας. Αυτά τα σημεία επαφής και μία κεντρική θυρίδα στον Οργανισμό λειτουργούν συνεχώς.

2. Κάθε Κράτος Μέρος διαβιβάζει τάχιστα στον Οργανισμό κάθε τροποποίηση που μπορεί να γίνει στις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Ο Οργανισμός διαβιβάζει τακτικά και ταχέως στα Κράτη Μέρη, στα Κράτη Μέλη και τις αρμόδιες Διεθνείς Οργανώσεις τις πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

Άρθρο 5

Καθήκοντα του Οργανισμού

Τα Κράτη Μέρη, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του πρώτου άρθρου και υπό την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσας Σύμβασης, ζητούν από τον Οργανισμό να:

α) Συλλέξει και διανείμει στα Κράτη Μέρη και στα Κράτη Μέλη τις πληροφορίες που αφορούν:

1) στους πραγματογνώμονες, στον εξοπλισμό και στα υλικά που μπορεί να διατεθούν σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος ή ραδιολογικής κατάστασης έκτακτης ανάγκης,

2) στις μεθόδους, τεχνικές και διαθέσιμα αποτελέσματα των ερευνητικών εργασιών των σχετικών με τις επεμβάσεις κατά τη διάρκεια πυρηνικών ατυχημάτων ή ραδιολογικών καταστάσεων έκτακτης ανάγκης.

β) Παρέχει τη συνδρομή του σε ένα Κράτος Μέρος ή σε ένα Κράτος Μέλος, κατόπιν αιτήσεως, για μια οποιαδήποτε από τις υποθέσεις που αναφέρονται πιο κάτω ή για άλλες συναφείς υποθέσεις:

1) εκπόνηση σχεδίων έκτακτης ανάγκης για την περίπτωση πυρηνικών ατυχημάτων και ραδιολογικών καταστάσεων έκτακτης ανάγκης καθώς και της σχετικής νομοθεσίας,

2) τη δημιουργία εκπαιδευτικών προγραμμάτων για το προσωπικό που καλείται να επέμβει στις περιπτώσεις πυρηνικών ατυχημάτων και ραδιολογικών καταστάσεων έκτακτης ανάγκης,

3) τη διαβίβαση αιτήσεων βοήθειας και κατάλληλων πληροφοριών σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος ή ραδιολογικής κατάστασης έκτακτης ανάγκης,

4) την τελειοποίηση προγραμμάτων, διαδικασιών και κανόνων σχετικών με τον έλεγχο της ραδιενέργειας,

5) την εκτέλεση μελετών για να προσδιορισθεί η δυνατότης της εγκατάστασης συστημάτων σχετικών με τον έλεγχο της ραδιενέργειας,

γ) Θέτει στη διάθεση ενός Κράτους Μέρους ή ενός Κράτους Μέλους που ζητά βοήθεια σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος ή ραδιολογικής κατάστασης έκτακτης ανάγκης, τα αναγκαία μέσα που έχουν διατεθεί με σκοπό την πραγματοποίηση μιας αρχικής εκτίμησης του ατυχήματος ή της κατάστασης έκτακτης ανάγκης,

δ) Προτείνει τις υπηρεσίες του στα Κράτη Μέρη ή Κράτη Μέλη σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος ή ραδιολογικής κατάστασης έκτακτης ανάγκης,

ε) Αποκαταστήσει και διατηρήσει την επαφή με τις αρμόδιες διεθνείς οργανώσεις με σκοπό να λάβει και να ανταλλάξει τις σχετικές πληροφορίες και δεδομένα και να χορηγήσει έναν κατάλογο αυτών των οργανώσεων στα Κράτη Μέρη, στα Κράτη Μέλη και στις προειρηθείσες οργανώσεις.

Άρθρο 6

Εχεμύθεια και δημόσιες δηλώσεις

1. Το Κράτος που ζητά τη βοήθεια και το μέρος που χορηγεί τη βοήθεια διατηρούν την εχεμύθεια των εμπιστευτικών πληροφοριών στις οποίες το ένα ή το άλλο έχουν πρόσβαση λόγω της βοήθειας σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος ή ραδιολογικής κατάστασης έκτακτης ανάγκης. Οι πληροφορίες αυτές χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τους σκοπούς της συμφωνηθείσας βοήθειας.

2. Το μέρος που χορηγεί τη βοήθεια κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί για να συννενοηθεί με το Κράτος που ζητά τη βοήθεια πριν να κοινοποιήσει δημόσια πληροφορίες σχετικά με τη χορηγηθείσα βοήθεια λόγω πυρηνικού ατυχήματος ή μιας ραδιολογικής κατάστασης έκτακτης ανάγκης.

Άρθρο 7

Καταβολή των εξόδων

Ένα μέρος που χορηγεί βοήθεια μπορεί να την προσφέρει δωρεάν στο Κράτος που ζητά τη βοήθεια. Όταν εξετάζει εάν οφείλει να προσφέρει τη βοήθεια σ' αυτήν τη βάση, το μέρος που χορηγεί τη βοήθεια λαμβάνει υπόψη:

α) Τη φύση του πυρηνικού ατυχήματος ή της ραδιολογικής κατάστασης έκτακτης ανάγκης,

β) Τον τόπο προέλευσης του πυρηνικού ατυχήματος ή της ραδιολογικής κατάστασης έκτακτης ανάγκης,

γ) Τις ανάγκες των υπό ανάπτυξη χωρών,

δ) Τις ιδιαίτερες ανάγκες των χωρών που δεν έχουν πυρηνικές εγκαταστάσεις,

ε) Άλλους συναφείς παράγοντες.

2. Όταν η βοήθεια χορηγείται στο σύνολό της είτε εν μέρει στη βάση επιστροφής των εξόδων, το Κράτος που ζητά τη βοήθεια καταβάλλει στο μέρος που χορηγεί τη βοήθεια τα έξοδα που πληρώθηκαν για τις υπηρεσίες που προσέφεραν πρόσωπα ή οργανώσεις που ενήργησαν για λογαριασμό του, και όλα τα έξοδα τα σχετικά με τη βοήθεια στο μέτρο όπου τα έξοδα αυτά δεν πληρώνονται απευθείας από το Κράτος που ζητά τη βοήθεια. Εκτός διαφορετικής συμφωνίας, η καταβολή πραγματοποιείται γρήγορα αφότου το μέρος που χορηγεί τη βοήθεια κάνει την αίτηση γι' αυτό στο Κράτος που ζητά τη βοήθεια και σε ό,τι αφορά σε άλλα έξοδα από τα τοπικά έξοδα, μπορεί να μεταβιβασθεί ελεύθερα.

3. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 2, η πλευρά που χορηγεί τη βοήθεια μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να παραιτηθεί της καταβολής ή να αποδεχθεί την αναβολή της, στο σύνολο ή μερικώς. Όταν αντιμετωπί-

ζουν αυτήν τη παραίτηση ή την αναβολή, τα μέρη που χορηγούν τη βοήθεια λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις ανάγκες των υπό ανάπτυξη χωρών.

Άρθρο 8

Προνόμια, ασυλίες, διευκολύνσεις

1. Το Κράτος που ζητά τη βοήθεια παρέχει στο προσωπικό της πλευράς που χορηγεί τη βοήθεια και στο προσωπικό που ενεργεί για λογαριασμό της τα απαραίτητα προνόμια, ασυλίες και διευκολύνσεις για να εξασφαλισθεί η άσκηση των καθηκόντων τους για τη βοήθεια.

2. Το Κράτος που ζητά τη βοήθεια παρέχει τα ακόλουθα προνόμια και ασυλίες στο προσωπικό της πλευράς που χορηγεί τη βοήθεια ή στο προσωπικό που ενεργεί για λογαριασμό της που δεόντως κοινοποιήθηκε στο Κράτος που ζητά τη βοήθεια και έγινε αποδεκτό από εκείνο:

α) Ασυλία σύλληψης, προσωποκράτησης και δικαστικής δικαιοδοσίας, συμπεριλαμβανομένης της ποινικής διαδικασίας, της αστικής και διοικητικής του Κράτους που ζητά τη βοήθεια, για πράξεις και παραλείψεις στην άσκηση των καθηκόντων του,

β) Την εξαίρεση από φόρους, τέλη ή άλλους δασμούς, εκτός εκείνων που φυσιολογικά περιλαμβάνονται στην τιμή των εμπορευμάτων ή όσων καταβάλλονται για παρασχεθείσες υπηρεσίες σε ό,τι αφορά στη διεκπεραίωση αυτών των καθηκόντων για τη βοήθεια.

3. Το Κράτος που ζητά τη βοήθεια:

α) Παρέχει στο μέρος που διαθέτει τη βοήθεια την εξαίρεση από φόρους, τέλη ή άλλους δασμούς επί του εξοπλισμού και των υλικών που, με σκοπό τη βοήθεια, εισήλθαν στο έδαφος του Κράτους που ζητά τη βοήθεια από την πλευρά που τη χορηγεί.

β) Παρέχει την ασυλία της κατάσχεσης, συντηρητικής κατάσχεσης ή της επίταξης αυτού του εξοπλισμού και αυτών των υλικών.

4. Το Κράτος που ζητά τη βοήθεια εγγυάται την επαναποστολή αυτού του εξοπλισμού και αυτών των υλικών. Με αίτηση της πλευράς που χορηγεί τη βοήθεια, το Κράτος που ζητά τη βοήθεια παίρνει, στο μέτρο των δυνατοτήτων του, μέτρα για την απαραίτητη απολύμανση του επαναχρησιμοποιήσιμου υλικού που έχει χρησιμοποιηθεί στη βοήθεια, πριν από την επαναποστολή του.

5. Το Κράτος που ζητά τη βοήθεια διευκολύνει την είσοδο και τη διαμονή στο εθνικό του έδαφος καθώς και την έξοδο από το εθνικό του έδαφος στο προσωπικό που υπήρξε το αντικείμενο της κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, καθώς και στον εξοπλισμό και στο απαραίτητο υλικό για τη βοήθεια.

6. Καμία διάταξη του παρόντος άρθρου δεν υποχρεώνει το Κράτος που ζητά τη βοήθεια να παράσχει στους ημεδαπούς του ή στους κατοίκους του τα προνόμια και τις ασυλίες που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους.

7. Χωρίς ζημιά των προνομίων και ασυλιών, όλοι οι ευεργετούμενοι από αυτά τα προνόμια και ασυλίες σύμφωνα με τους όρους του παρόντος άρθρου υποχρεούνται να σέβονται τους νόμους και κανονισμούς του Κράτους που ζητά τη βοήθεια. Υποχρεούνται επίσης να μην αναμιγνύονται στις εσωτερικές υποθέσεις του Κράτους που ζητά τη βοήθεια.

8. Καμία διάταξη του παρόντος άρθρου δεν θίγει δικαιώματα και υποχρεώσεις σχετικά με τα προνόμια και ασυλίες που χορηγούνται κατ'εφαρμογή άλλων διεθνών συμφωνιών ή κανόνων του διεθνούς εθιμικού δικαίου.

9. Όταν υπογράφει την παρούσα Σύμβαση, την επικυρώνει, την αποδέχεται, την εγκρίνει ή προσχωρεί σ'αυτήν, ένα Κράτος μπορεί να δηλώσει ότι δεν έχει δεσμευθεί στο σύνολο ή κατά μέρος, από τις παραγράφους 2 και 3.

10. Ένα Κράτος Μέρος που έχει κάνει δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 9 μπορεί να την αποσύρει ανά πάσα στιγμή με μια κοινοποίηση προς το θεματοφύλακα.

Άρθρο 9

Διαμετακόμιση του προσωπικού, του εξοπλισμού και των υλικών

Κάθε Κράτος Μέρος, κατ'αίτηση του Κράτους που ζητά τη βοήθεια ή της πλευράς που παρέχει τη βοήθεια, προσπαθεί να διευκολύνει τη διαμετακόμιση στο έδαφός του, με κατεύθυνση προς και προέλευση από το Κράτος που ζητά τη βοήθεια, του προσωπικού που προσηκόντως υπήρξε το αντικείμενο μιας κοινοποίησης, καθώς και του εξοπλισμού και των υλικών που χρησιμοποιούνται για τη βοήθεια.

Άρθρο 10

Δικαστικές πράξεις και επανορθώσεις

1. Τα Κράτη Μέρη συνεργάζονται στενά για να διευκολύνουν το διακανονισμό των διώξεων και δικαστικών πράξεων που ασκούνται κατ'εφαρμογήν του παρόντος άρθρου.

2. Εκτός αντίθετης συμφωνίας, για κάθε θάνατο ή τραυματισμό φυσικών προσώπων, ζημιά σε αγαθά ή απώλεια αγαθών ή ζημιά στο περιβάλλον που έγινε στο έδαφός του ή σε μια άλλη ζώνη που βρίσκεται υπό τη δικαιοδοσία του ή υπό τον έλεγχό του λόγω της παροχής της ζητηθείσης βοήθειας, ένα Κράτος Μέρος που ζητά βοήθεια:

α) Δεν ασκεί καμία δικαστική δίωξη εναντίον του μέρους που χορηγεί τη βοήθεια ή εναντίον φυσικών προσώπων ή νομικών που ενεργούν για λογαριασμό του,

β) Αναλαμβάνει το βάρος των διώξεων και δικαστικών πράξεων που έχουν ασκηθεί από τρίτους εναντίον της πλευράς που χορηγεί τη βοήθεια ή εναντίον φυσικών ή νομικών προσώπων που ενεργούν για λογαριασμό της,

γ) Απαλλάσσει την πλευρά που χορηγεί τη βοήθεια ή τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό της σε ό,τι αφορά στις διώξεις και δικαστικές πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο β),

δ) Καταβάλλει μια αποζημίωση στην πλευρά που χορηγεί τη βοήθεια ή στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό της σε περίπτωση:

1) θανάτου ή τραυματισμού μελών του προσωπικού της πλευράς που χορηγεί τη βοήθεια ή των φυσικών προσώπων που ενεργούν για λογαριασμό της,

2) απώλειας εξοπλισμού ή υλικών πολλών χρήσεων που χρησιμοποιήθηκαν για την παροχή της βοήθειας, ή ζημίας αυτών εκτός από την περίπτωση ηθελημένου λάθους αυτών που προξένησαν το θάνατο, τον τραυματισμό, την απώλεια ή τη ζημιά.

3) Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει την καταβολή επανορθώσεων ή αποζημιώσεων που προβλέπονται από τις διεθνείς συμφωνίες ή τους εθνικούς νόμους κάθε κράτους που θα ήταν εφαρμόσιμοι.

4) Καμία διάταξη του παρόντος άρθρου δεν υποχρεώνει το κράτος που ζητά τη βοήθεια να εφαρμόσει την παράγραφο 2, στο σύνολό της ή μερικά, στους ημεδαπούς του ή στους κατοίκους του.

5) Όταν υπογράφει την παρούσα Σύμβαση, την επικυρώνει, την αποδέχεται, την εγκρίνει ή προσχωρεί σ'αυτήν, ένα κράτος μπορεί να δηλώσει:

α) Ότι δεν θεωρεί ότι έχει δεσμευθεί από την παράγραφο 2, στο σύνολό της ή μερικά,

β) Ότι δεν θα εφαρμόσει την παράγραφο 2, στο σύνολό της ή μερικά σε περίπτωση σοβαρής αμέλειας αυτών που προξένησαν το θάνατο, τον τραυματισμό, την απώλεια ή τη ζημιά.

6. Ένα Κράτος Μέρος που έχει κάνει δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 5 μπορεί να την αποσύρει ανά πάσα στιγμή με μια κοινοποίηση προς το θεματοφύλακα.

Άρθρο 11

Παύση της βοήθειας

Το Κράτος που ζητά βοήθεια ή το μέρος που χορηγεί τη βοήθεια μπορεί, ανά πάσα στιγμή, αφού έχει προβεί στις ανάλογες συνεννοήσεις και με γραπτή κοινοποίηση, να ζητήσει να τεθεί τέλος στη ληφθείσα ή χορηγηθείσα βοήθεια κατ'εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης. Αφού υποβληθεί η αίτηση αυτή, τα ενδιαφερόμενα μέρη συσκέπτονται για να πάρουν μέτρα με σκοπό τη σχετική παύση της βοήθειας.

Άρθρο 12

Σχέσεις με άλλες διεθνείς συμφωνίες

Η παρούσα Σύμβαση δεν θίγει τα δικαιώματα και τις αμοιβαίες υποχρεώσεις των Κρατών Μερών που απορρέουν από υπάρχουσες διεθνείς συμφωνίες σχετικές με τα θέματα που καλύπτονται με την παρούσα Σύμβαση ή από εφαρμογή μελλοντικών διεθνών συμφωνιών που θα συναφθούν σύμφωνα με το αντικείμενο και το σκοπό της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13

Διευθέτηση των διαφορών

1. Σε περίπτωση διαφορών μεταξύ των Κρατών Μερών ή μεταξύ ενός Κράτους Μέρους και του Οργανισμού που αφορούν στην ερμηνεία ή στην εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, τα μέρη που διαφωνούν συσκέπτονται με σκοπό να διακανονίσουν τις διαφορές με την οδό των διαπραγματεύσεων ή με κάθε άλλο ειρηνικό μέσο διακανονισμού που θα είναι αποδεκτό από τα προειρηθέντα Μέρη.

2. Εάν μια διαφορά αυτής της φύσης μεταξύ των Κρατών Μερών δεν μπορεί να δευθετηθεί μέσα σε προθεσμία ενός έτους μετά από την αίτηση για διαβουλεύσεις που προβλέπεται στην παράγραφο 1, υποβάλλεται, με αίτηση οποιουδήποτε μέρους της διαφοράς αυτής, στη διαιτησία ή

παραπέμπεται στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για απόφαση. Εάν, μέσα στους έξι μήνες που ακολουθούν την ημερομηνία αιτήσεως για διαιτησία, τα μέρη που διαφωνούν δεν καταλήξουν σε συμφωνία για την οργάνωση της διαιτησίας, ένα Μέρος μπορεί να ζητήσει από τον Πρόεδρο του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης ή από το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών να διορίσει έναν ή περισσότερους διαιτητές. Σε περίπτωση έριδος μεταξύ των αιτήσεων των διαφωνούντων Μερών, υπερισχύει η αίτηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

3. Όταν υπογράφει την παρούσα Σύμβαση, την επικυρώνει, την αποδέχεται, την εγκρίνει ή προσχωρεί σ'αυτήν ένα Κράτος, μπορεί να δηλώσει ότι θεωρεί ότι δεν δεσμεύεται από τη μία ή την άλλη ή τις δύο διαδικασίες διακανονισμού των διαφορών που προβλέπονται στην παράγραφο 2. Τα άλλα Κράτη Μέρη δεν δεσμεύονται με διαδικασία διακανονισμού των διαφορών προβλεπόμενη στην παράγραφο 2 έναντι ενός Κράτους Μέρους για το οποίο ισχύει μια τέτοια δήλωση.

4. Ένα Κράτος Μέρος που έχει κάνει μια δήλωση σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 μπορεί να την αποσύρει ανά πάσα στιγμή με μια κοινοποίηση στο θεματοφύλακα.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή προς υπογραφή από όλα τα Κράτη και τη Ναμίμπια, που εκπροσωπείται από το Συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών για τη Ναμίμπια, στην έδρα του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενεργείας, στη Βιέννη, και στην έδρα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, στη Νέα Υόρκη, από της 26ης Σεπτέμβρη 1986 και της 6ης Οκτώβρη 1986 αντίστοιχα και μέχρι την έναρξη της ισχύος της ή για μιά περίοδο δώδεκα μηνών, εάν αυτή είναι μακρύτερη.

2. Ένα Κράτος και η Ναμίμπια, που εκπροσωπείται από το Συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών για τη Ναμίμπια, μπορούν να εκφράσουν τη συναίνεσή τους για δέσμευσή τους με την παρούσα Σύμβαση, δι' υπογραφής ή κατάθεσης ενός εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατόπιν υπογραφής υποκείμενης εις επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση ή με κατάθεση εγγράφου προσχώρησης. Τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής, συγκατάθεσης ή προσχώρησης κατατίθενται στο θεματοφύλακα.

3. Η παρούσα Σύμβαση αρχίζει να ισχύει τριάντα ημέρες αφού τρία Κράτη εκφράσουν τη συναίνεσή τους να δεσμευθούν.

4. Για κάθε Κράτος που εκφράζει τη συναίνεσή του να δεσμευθεί δια της παρούσας Σύμβασης αφού αυτή αρχίσει να ισχύει, η παρούσα Σύμβαση μπαίνει σε ισχύ για το Κράτος αυτό, τριάντα ημέρες από την ημερομηνία κατά την οποία εκφράστηκε η συναίνεση.

5. α) Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, στην προσχώρηση διεθνών οργανισμών και οργανισμών περιφερειακής ολοκλήρωσης που συστήνονται από κράτη κυρίαρχα και που έχουν αρμοδιότητα να διαπραγματεύονται, να συνάπτουν και εφαρμόζουν διεθνείς συμφωνίες σχετικά με τα θέματα που καλύπτονται με τη Σύμβαση αυτή.

β) Για τα θέματα που ανήκουν στην αρμοδιότητά τους, οι οργανισμοί αυτοί ενεργώντας για λογαριασμό τους, ασκούν τα δικαιώματα και πληρούν τις υποχρεώσεις που η παρούσα Σύμβαση αποδίδει στα Κράτη Μέρη.

γ) Όταν καταθέτει το έγγραφο προσχώρησής του, ένας τέτοιος οργανισμός κοινοποιεί στο θεματοφύλακα μια δήλωση που καταδεικνύει την έκταση της αρμοδιότητάς του σε ό,τι αφορά στα θέματα που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση.

δ) Ένας τέτοιος οργανισμός δεν διαθέτει ψήφο που να προστίθεται στις ψήφους των Κρατών Μελών του.

Άρθρο 15

Προσωρινή εφαρμογή

Ένα Κράτος μπορεί, κατά την υπογραφή ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία προηγούμενη της ενάρξης της ισχύος της παρούσας Σύμβασης για αυτό, να δηλώσει ότι θα εφαρμόσει την παρούσα Σύμβαση προσωρινά.

Άρθρο 16

Τροποποιήσεις

1. Ένα Κράτος Μέρος μπορεί να προτείνει τροποποιήσεις στην παρούσα Σύμβαση. Η προτεινόμενη τροποποίηση υποβάλλεται στο θεματοφύλακα; που τη διαβιβάζει αμέσως σε όλα τα άλλα Κράτη Μέρη.

2. Εάν η πλειοψηφία των Κρατών Μερών ζητήσει από το θεματοφύλακα να συγκαλέσει μια συνδιάσκεψη για να μελετήσει τις προτεινόμενες τροποποιήσεις, ο θεματοφύλακας καλεί όλα τα Κράτη Μέρη στη συνδιάσκεψη αυτή που θα αρχίσει τουλάχιστον τριάντα ημέρες μετά από την αποστολή των προσκλήσεων. Κάθε υιοθετηθείσα τροποποίηση στη συνδιάσκεψη κατά πλειοψηφία των δύο τρίτων όλων των Κρατών Μερών καταχωρείται σε ένα πρωτόκολλο, που έχει ανοιχτεί στη Βιέννη και Νέα Υόρκη για υπογραφή από όλα τα Κράτη Μέρη.

3. Το πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει τριάντα ημέρες αφότου τρία Κράτη εκφράσουν τη συναίνεσή τους για δέσμευση. Για κάθε Κράτος που εκφράζει τη συγκατάθεσή του για δέσμευση από το πρωτόκολλο αφού αυτό αρχίσει να ισχύει, το πρωτόκολλο μπαίνει σε ισχύ για το Κράτος αυτό τριάντα ημέρες απ'την ημερομηνία που εξεφράσθη η συγκατάθεση.

Άρθρο 17

Καταγγελία

1. Ένα Κράτος Μέρος μπορεί να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση με μια γραπτή κοινοποίηση απευθυνόμενη στο θεματοφύλακα.

2. Η καταγγελία αρχίζει να ισχύει ένα έτος από την ημερομηνία κατά την οποία ο θεματοφύλακας παραλαμβάνει την κοινοποίηση.

Άρθρο 18

Θεματοφύλακας

1. Ο Γενικός Διευθυντής του Οργανισμού είναι ο θεματοφύλακας της παρούσας Σύμβασης.

2. Ο Γενικός Διευθυντής του Οργανισμού κοινοποιεί τάχιστα στα Κράτη Μέρη και σε κάθε άλλο Κράτος:

α) κάθε υπογραφή της παρούσας Σύμβασης ή κάθε πρωτοκόλλου τροποποίησης,

β) κάθε κατάθεση έγγραφης επικύρωσης, αποδοχής, συναίνεσης, ή προσχώρησης σχετικής με την παρούσα Σύμβαση ή με κάθε πρωτόκολλο τροποποίησης,

γ) κάθε δήλωση ή κάθε ανάκληση δήλωσης που έγιναν σύμφωνα με τα άρθρα 8,10 και 13,

δ) κάθε δήλωση προσωρινής εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης που γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 15,

ε) την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης και κάθε τροποποίησης που της έχει επιφερθεί,

στ) κάθε καταγγελία που γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 17.

Άρθρο 19

Αυθεντικά κείμενα και θεωρημένα αντίγραφα

Το πρωτότυπο της παρούσας Σύμβασης, του οποίου μεταφράσεις στην Αγγλική, Αραβική, Κινεζική, Ισπανική, Γαλλική και Ρωσική είναι εξίσου έγκυρες, θα κατατεθεί στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας που θα κοινοποιήσει επικυρωμένα αντίγραφά του στα Κράτη Μέρη και σε κάθε άλλο Κράτος.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, υπέγραφαν την παρούσα Σύμβαση, ανοικτή προς υπογραφή σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 14.

ΥΙΟΘΕΤΗΘΗΚΕ από τη Γενική Συνέλευση του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας που συνήλθε σε έκτακτη συνεδρίαση στη Βιέννη την εικοστή έκτη Σεπτέμβρη χίλια εννιακόσια ογδόντα έξι.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται μετά την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 14, παρ. 4 αυτής.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 7 Μαρτίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΙΩ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΜΑΡ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΙΩ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΣΤ. ΔΗΜΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 11 Μαρτίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ